

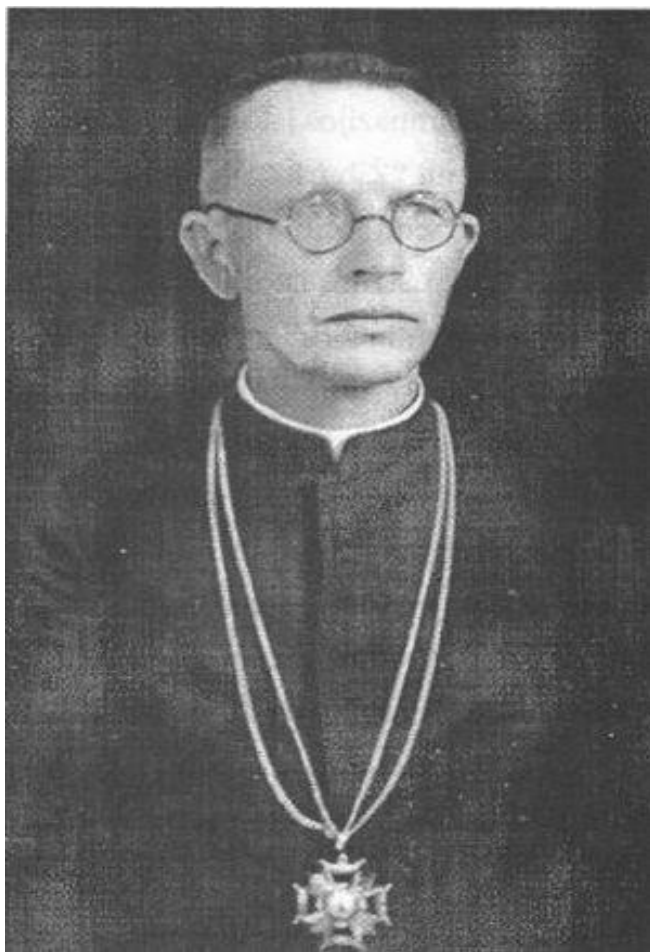

PRIENŲ „ŽIBURIO”
GIMNAZIJA

Direktoriai

PELIKSAS MARTIŠIUS

(1918 – 1940m. ir 1941 – 1944m.)

- Peliksus Martišius gimė 1879m. vasario 2d. Šakių apskrityje, Sudargo parapijoje, Banaičių kaime. Užaugo šešių vaikų šeimoje.
- 1918m. „Žiburio“ draugijos pavestas į Prienus įsteigė progimnaziją išnuomotose patalpose, taip trūkstant patalpų, organizavo mokyklos pastato statybą.
- 1920 – 1924m. didžiausiomis pastangomis buvo pastatyta dviejų aukštų medinė mokykla.
- 1925m. buvo išleista I – oji abiturientų laida. P. Martišius nesitenkino vien pedagogine sritimi, jis buvo ir sodininkystės žinovas, apleistoje žemėje įkūrė didžiulį 5ha medelyną – sodą. Jame pats dirbo su mokiniais, kuriems už darbą mokėdavo iš lėšų, gautų pardavus medelius. Medelius parduodavo įvairiose Lietuvos vietovėse. Jis dėstė mokiniams sodininkystę kaip fakultatyvinį dalyką. Parašė vadovėlį „Apie sodą“.
- Per trumpą laiką gimnazijoje sukurta tvirta bazė, pastatytas mokinių bendrabutis, užveistas medelynas
- 1928 m. gimnazijai švenčiant pirmojo dešimtmečio sukaktį, direktorius dvasiškos vyriausybės pakeltas garbės kanauninku, o Lietuvos vyriausybė jį apdovanojo DLK Gedimino III laipsnio ordinu.
- 1930m. jis su mokiniais išplanavo ir apšodino miesto parką.
- Mokykloje direktoriavo iki 1944m. Vėliau buvo perkeltas klebonu į Simną. Ten ir mirė 1955m. Palaidotas Prienu kapinėse.
- P. Martišius sakė: „Reikia po savo mirties ką nors palikti žmonėms“. Jis ir paliko savo statytą gimnaziją, įveistą didelį sodą - medelyną, pasodintą miesto parką.

JONAS PURVIS

(1940 – 1941m.)

- 1940 – 1941 m. mokyklai vadovavo Jonas Purvis.
- Jis nieko nespėjo per vienerius metus nuveikti, nes tai buvo skaudūs pertvarkos metai.
- Jis nesidėjo prie bolševikų, buvo tylus, užsidaręs ir atsargus.
- Mokymo dalies vedėjas jo direktoriavimo metu buvo žinomas revoliucinis poetas J. Janonio mokslo draugas Butkų Juzė.

JUOZAS BALTŪSIS (1944 – 1946m.) Matematikos vadovėlių autorius

- Gimė 1900 11 26 Gulbiniškių kaime (Vilkaviškio raj.). Tėvai turėjo 30ha žemės, augino šešetą vaikų. Juozas mokėsi Marijampolės gimnazijoje, kurią baigęs, pradėjo studijuoti Kauno universiteto Fizikos – matematikos fakultete. Tačiau jo nebaigė. 28 – erių būdamas, pradėjo mokytojauti Jurbarko „Saulės“ gimnazijoje. Keletą metų kaupęs medžiagą, 1936m. parengia ir išleidžia „Aritmetikos uždavinyną“ I gimnazijos klasei. 1937m. išsina jo „Skaiciavimo vadovėlis“ V skyriui. Šie vadovėliai sėkmingai išbandomi mokymo procese. Dar mokytojas išleido knygelę „Mokykimės gyventi“. Sulaukęs pripažinimo, mokytojas planavo kasmet parašyti po vadovėlį vis aukštesnei klasei. Bet 1940m. bolševikų okupacija sutrukdė šį darbą. Jo vadovėliai nebuvo priimti. Pokario metai jie buvo išleisti Vokietijoje.
- Pokario metais J. Baltūsis dirbo Marijampolės J. Jablonskio vidurinėje mokykloje matematikos mokytoju ir mokymo dalies vedėju.
- 1944 – 1946m. buvo Prienų „Žiburio“ gimnazijos direktoriumi. Jo motina buvo ištremta, brolis Jurgis įkalintas už antitarybinę veiklą, kitas brolis žuvo Molotovo srities lageriuose.
- Dirbti Prienuose J. Baltūsiui. Štai ką jis rašė apie tą laikotarpį: „Prie pat Prienų yra apie 14km. ilgio ir 3km pločio miškas. Čia vyko beveik pilietinis karas. Dirbti mokykloje ir situacijoje laviruoti buvo labai sunku. Mokytojų kolektyvas pagal dėstomus dalykus buvo pajėgus, bet visiškai netinkantis tarybinei sistemai: kunigas (gerai dėstė rusų kalbą) ir trys vienuolės. Kunigas po metų pasitraukė: nesutiko sutanos pakeisti kostiumu. Fizikos mokytojas po metų pasitraukė į partizaninę kovą ir žuvo. Aš neįsijungiau į visuomeninę politinę veiklą. Man pasakė: „Molčanije – tožė politika“ ir po dviejų (1944 09 01 – 1946 09 31) direktoriavimo metų atleido.
- Knygoje „Mokykimės gyventi“ J. Baltūsis pasireiškia kaip supratingas ekonomistas, prekybos, žemdirbystės, gyvulininkystės, sodininkystės ir kitų verslo sričių žinovas. Jis rašė: „Mums reikia platesnio ekonominio gyvenimo supratimo, pastabumo, rytojaus reikalavimų nujautimo, sugebėjimo prisitaikyti prie naujų aplinkybių.“
- Juozas Baltūsis mirė 1995m.

ANTANAS LYBERIS

(1946 – 1947m.)

- Antanas Lyberis gimė 1909 11 06 Ėriškių kaime, netoli Ramygalos (Panevėžio raj.). Mokėsi Panevėžio vyrų gimnazijoje, Kauno kunigų seminarijoje, o nuo 1932m. studijavo klasikinę filologiją Kauno Vytauto Didžiojo universitete. Jau studijuodamas dirbo lietuvių kalbos žodyno redakcijoje.
- 1939m. su žodyno redakcija persikėlė gyventi į atgautą Vilnių. Karo metais persikėlė gyventi į Prienus. Direktorius P. Martišiaus priimtas, gimnazijoje dėstė geografiją, matematiką, lotynų ir lietuvių kalbas.
- 1946m. paskirtas mokyklos direktoriumi. Pasižymėjo aukšta kultūra, inteligencija, erudicija.
- 1947m. buvo pakviestas vėl dirbti leksikografu Vilniuje. Išleido 30 įvairių žodyno knygų: „Dabartinės lietuvių kalbos žodyną“, „Lietuvių kalbos rašybos žodyną“, „Lietuvių – rusų kalbų žodyną“, du „Sinonimų žodynus“ (1960 ir 1980m.). Nuolat dirbo prie „Didžiojo lietuvių kalbos žodyno“ Už III – VI šio žodyno toms A. Lyberiu ir bendraautoriams buvo paskirta valstybinė premija.
- 1996m., sulaukęs 87 – erius metus, po ilgos ir sunkios ligos Antanas Lyberis mirė. Palaidotas Vilniuje.

VYTAUTAS DARUTIS

(1947 – 1948m.)

- Vytautas Darutis–Daraškevičius gimė 1918m. Birštone. 1930-1937m. mokėsi Prienų „Žiburio“ gimnazijoje. Ją baigęs studijavo universitete lituanistiką.
- 1943m. spalio mėn. 1d. Pradėjo mokytojauti Prienų gimnazijoje. Dėstė lietuvių ir vokiečių kalbas.
- 1946 – 1947m. dirbo šios mokyklos mokymo dalies vedėju.
- 1947 – 1948m. dirbo direktoriumi. Savo prisiminimuose štai ką pasakoja apie direktoriavimo metus:
 - „Žinomas žodynininkas Antanas Lyberis buvo iškviestas į Vilnių redaguoti didžiojo lietuvių kalbos žodyno ir, nors labai spyriojausi, direktoriumi buvau paskirtas aš. Kiek tada reikėjo išgyventi!.. Mokytojas V. Mažeika išėjo į partizanus, po kiek laiko žuvo. Iš gimnazijos raštinės partizanai išsinešė rašomąją mašinėlę.
 - Kartą mus, įstaigų vadovus, rodos, birželio pradžioje iškviėtė į partijos komitetą. Įleido į vieną kabinetą, ir niekas nieko nesako. Buvo pasklidusios kalbos, kad vėl veš žmonės. Žinojau, kad tokiomis atvejais imami liudininkai. „Geriau jau tegul mane veža, bet aš kitų nevešiu“, - pagalvojau ir išėjau. Tuoj po to užrakino partijos komiteto duris ir nieko neišleido. Vienas mokytojas, kuriam teko dalyvauti išvežant jo gatvės kaimyną batsiuvi Žemaitį, labai pergyveno, nes tas priekaištavo: „Ir jūs, mokytojau, su šitais velniais?“
 - Buvo toks Švietimo skyriaus vedėjas Šilingas, kuris sąžiningai vykdė visus partijos komiteto nurodymus. Kartą jis man atnešė sąrašėlį ir pareiškė, kad šituos moksleivius reikia pašalinti iš gimnazijos. Už ką? – paklausiau. „Neklausk ir vykdyk.“
 - Kitą dieną vyko mokytojų susirinkimas... Atsimenu, tarp kitko kalbėjau: „Mūsų darbe yra trūkumų. Kitaip tam tikri organai nesiūlytų mums šalinti iš mokyklos mokinių“. – „Ne tam tikri organai, bet pažangūs mokytojai, tarp kurių jūs, drauge Daruti, nesate“, - pertraukė mane I-asis partijos sekretorius Stasys Naimavičius.
 - Po šio susirinkimo nuėjau pas sekretorių ir pareiškiau: „Jūs mane prievarta paskyrėte mokyklos direktoriumi ir dabar, nepaaiškinę priežasčių, siūlote šalinti mokinius iš gimnazijos...“
 - „Supratau, kad ne man direktoriauti ir paprašiau, kad atleistų.“
 - Vytautas Darutis išsikėlė gyventi į Alytų. Ten tapo I vidurinės mokyklos direktoriumi. Jam buvo suteiktas Lietuvos nusipelnusio mokytojo vardas. V. Darutis rašė publicistinius straipsnius, humoreskas, kurios buvo spausdinamos periodikoje. Jo atsiminimai apie Prienų „Žiburio“ gimnaziją buvo išspausdinti „Naujam gyvenime“ 1991m.

GENOVAITĖ ANDRAŠIŪNIENĖ (1948 – 1949m.)

- Genovaitė Andrašūnienė gimė 1905 05 24 Kovarske. Jos tėvas Pranas Kuzma (1877 – 1926m.) buvo visuomenės veikėjas, žurnalistas, kalintas už lietuviškų knygų platinimą. 1907m. išrinktas Kauno gubernijos atstovu į Valstybės dūmą.
- Genovaitė, dar būdama Ukmergės gimnazijos mokinė, rinko auksą neoficialioms ligoninėms, slaugė jose Lietuvos savanorius. Gimnaziją baigė, būdama 18 metų. Iš devynių abiturientų, gavusių brandos atestatą, ji buvo vienintelė mergaitė.
- Baigusi mokytojų kursus 1923m., pradėjo mokytojauti Ukmergės rajono kaimo mokyklose, tarsi pratęsdama savo senelės, kaimo daraktorės, kelią. Bet, pablogėjus sveikatai, teko atsisakyti pedagoginio darbo ir studijų. Genovaitė pasišventė šeimai. Vyriui Mikalajūnui mirus džiova, liko su dukra Beatriče.
- Ištekėjusi už antro vyro – agronomo Andrašūno, persikėlė 1932m. gyventi į Prienus. Kadangi vyras buvo Prienų Šaulių vadas, užėjęs bolševikams, reikėjo slapstytis nuo išvežimo. Kurį laiką Andrašūnai gyveno Kaune. Čia vokiečių okupacijos metais, gyvendami priešais vokiečių saugumo langus, jie nebijojo slėpti žydų šeimą. Pokario metais Andrašūnai persikėlė į Kovarską. Andrašūnas dirbo Troškūnų ūkio direktoriumi. Ir čia neaiškiais aplinkybėmis žuvo 1945m.
- Likusi našle, su 5 vaikais, G. Andrašūnienė grįžo į Prienus, kur dar Smetonos laikais šeima buvo pasistačiusi namą.
- 1946m. pradėjo dirbti Prienų gimnazijoje mokytoja. Kartu studijavo neakivaizdiniu būdu rusų kalbą.
- 1948 – 1949m. dirbo šios mokyklos direktore. Vėliau buvo paskirta Švietimo skyriaus vedėja. Parašė rusų kalbos vadovėlį VIII klasei. Už nuopelnus Švietimui jai buvo suteiktas Nusipelnusios mokytojos vardas. Parašė autobiografinius prisiminimus.
- Mokytoja buvo ne tik puiki dalyko žinovė ir metodistė, bet ir puiki auklėtoja, parašiusi ne vieną straipsnį į pedagoginę spaudą. Ji globojo poetą Justiną Marcinkevičių, kalbininką Joną Kazlauską ir daugelį kitų gabių moksleivių, padėdama jiems susirasti tinkamiausią gyvenimo kelią. Ypač daug dėmesio skyrė moters misijai gyvenime: „Kokia moteris – tokia šeima, kokia šeima – tokia visuomenė, kokia visuomenė – tokia valstybė”, - sakydavo ji.
- 1977 07 19 Eidama 73 – uosius metus mirė. Palaidota Prienuose.

DOMINYKAS VIŠČINIS

(1949 – 1950m.)

- Dominykas Viščinis gimė 1903 08 04 Gardino apskrityje, Druskininkų valsčiuje, Melnyčėlės kaime. Mokėsi Druskininkuose.
- 1940m. įstojo į Vilniaus pedagoginį institutą, pasirinkdamas studijoms lietuvių kalbą ir istoriją.
- 1942m. baigė aukštąjį mokslą, įgydamas II laipsnio pradinės mokyklos ir jaunesniojo vidurinės mokyklos mokytojo teises.
- 1949 – 1950m. direktoriavo Prienų gimnazijoje. Buvo labai humaniškas, tolerantiškas žmogus. Visiems mokytojams buvo gera ir jauku dirbti mokykloje. Šiuo laiku mokykloje veikė rezistencinė organizacija „Jaunoji Lietuva”. Ji buvo saugumo išaiškinta. Dalyviai suimti.
- Direktorius D. Viščinis perkeltas dirbti į Balbieriškį.

EDVARDAS NAPOLEONAS JACUNSKAS

(1950 – 1955m.)

- Napoleonas Jacunskas gimė 1920 04 21 Kaune. 1941m. baigė Kauno IV – ają gimnaziją ir kursus pradinėjų klasių mokytojų cenzui gauti. 1953 – 1955m. neakivaizdiniu būdu studijavo Šiaulių mokytojų institute.
- Pedagoginį darbą N. Jacunskas pradėjo 1941m. Raseinių apskrityje Liepkalnio pradinėje mokykloje. Vėliau dirbo Burbiškio pradinėje mokykloje. Pokario metais mokytojavo Jurbarkėje, buvo Birštono progimnazijos mokymo dalies vedėjas, Prienų Švietimo skyriaus mokyklų inspektorius, Balbieriškio, o vėliau Prienų vid. mokyklos direktorius.
- 1950 – 1955m. buvo Prienų vidurinės mokyklos direktorius. Pasižymėjo diplomatiškumu: stengėsi sugyventi ir su valdžia, kuri nuolat kibo dėl tarybinio auklėjimo nesklaidumų, bei su mokytojais ir su mokiniais, sakydamas: „Patylėkim, kai durni moko“. Stengėsi gerai suremontuoti senąją mokyklą, įvesti naujovių.
- Nuo 1955m. N. Jacunskas buvo paskirtas Jurbarko rajono Viešvilės vaikų namų direktoriumi. Per 20 jo vadovavimo metų vaikų namai išaugo, išgražėjo. Negailėdamas savęs, jis širdies šilumą dalino vaikams, netekusiems tėvų globos. Jiems buvo tikras tėvas. Jam dirbant Viešvilėje, įvyko nelaimingas atsitikimas: besiirstydami valtimi, nuskendo keliolika šios mokyklos auklėtinių. Dėl šio įvykio direktorius labai sielvartavo. Labai pablogėjo jo sveikata.
- 1969m. už nuopelnus liaudies švietimui, aktyvią visuomeninę veiklą N. Jacunskui buvo suteiktas LTSR nusipelnusio mokytojo garbės vardas. Jis taip pat buvo apdovanotas „Garbės ženkle“ ordinu, medaliais už šaunų darbą.
- Jis buvo aktyvus visuomeniniame gyvenime: apie 30 metų renkamas Prienų ir Viešvilės Tarybų deputatu.
- 1987m. eidamas 68–uosius metus Napoleonas Jacunskas staiga mirė.

VALERIJA SABATAITIENĖ

(1955 – 1956m.)

- 1955 – 1956 m. direktoriavo Valerija Sabaitienė. Ji nespėjo niekuo pasižymėti, greitai išvyko mokytis į aspirantūrą.

JONAS KARČIAUSKAS

(1956 – 1958m.)

- Gimė 1925 09 08 Aleknonių kaime (Alytaus raj.), prie Žuvinto ežero. Ten baigė pradinę mokyklą. Toliau mokėsi Simno vidurinėje mokykloje. Studijavo Kauno Vytauto Didžiojo universitete iki 1950m. Kai universitetas buvo uždarytas, pradėjo dirbti Prienų vidurinėje mokykloje fizikos mokytoju. Kartu studijavo neakivaizdiniu būdu Šiaulių pedagoginiame institute. 1951 – 1957m. ir 1958 – 1960m. kartu dirbo ir Prienų darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje antraeilėse pareigose, dėstydamas fiziką vyresnėse klasėse.
- 1956 – 1958m. buvo mokyklos direktorius.
- Pasižymėjo darbštumu, kruopštumu, puikiu dalyko išmanymu. Nuoširdžiai rengdavosi pamokoms, jose naudodavo daugybę vaizdinių priemonių, pamokos medžiagą siedavo su gyvenimo praktika. Sekė technikos mokslo ir metodikos naujoves, jas populiariai perteikdavo mokiniams. Jo mokinių žinios visada buvo geros. Reiškėsi ir visuomeniniame darbe. Jo straipsniai pasirodydavo ir rajono spaudoje.
- 1957m. dalyvavo respublikiniuose pedagoginiuose skaitymuose ir už pranešimą „Fizikos laboratoriniai darbai“ buvo apdovanotas II laipsnio diplomu. Jo pranešimas buvo išspausdintas knygelėje „Pedagoginiai skaitymai“ 1957m.
- Kaip direktorius pasižymėjo reiklumu, pedagoginiu taktu, didele inteligencija ir orumu.
- 1960m. persikėlė dirbti į Kaišiadoris, kur dirbo I – oje ir II – oje vidurinėse mokyklose. Išėjęs į pensiją, dar kurį laiką dirbo kaimo mokyklose. Ir pensijoje būdamas, dalyvavo spaudoje, bendravo su buvusiais mokiniais, kurie visada kvietė savo mylimą mokytoją į savo susitikimus.
- Mokytojas kruopščiai sutvarkė savo asmeninį archyvą ir mielai juo dalijasi su Prienų “Žiburio” gimnazijos muziejumi.

MARIJA KRIVICKIENĖ

(1958 – 1963m.)

- 1958 – 1963 m. direktoriavo Marija Krivickienė.
- Ji buvo tikra diplomatė: mokėjo įtikti ir valdžiai, ir mokytojams, ir mokiniams.
- Jos laikais buvo pastatyta nauja tipinė mokykla. Labai gražiai ir tais laikais turtingai įrengta.

ELVYRA VAITEKŪNAITĖ

(1963 – 1965m.)

- Elvyra Vaitekūnaitė gimė 1926 07 15 Laičių kaime (Kupiškio raj.), pasiturinčio valstiečio šeimoje. Augo tarp dviejų brolių ir trijų seserų. Mokėsi Kupiškio gimnazijoje ir Vilniaus universitete. Studijavo lietuvių kalbą ir literatūrą. Studijuodama dirbo telefoniste ir slaugė sunkiai sergančią seserį.
- 1950 m. atvyko dirbti į Prienų vidurinę mokyklą. Tapo direktoriaus pavaduotoja, ir šiose pareigose išdirbo 19 metų.
- 1963 – 1965 m. dirbo šios mokyklos direktore, kuri pasižymėjo nepaprastu darbštumu, kruopštumu. Mokykloje įvedė daug naujovių. Ypač rūpinosi materialinės bazės stiprinimu, estetinė mokyklos išvaizda, interjeru. Daug dėmesio skyrė mokymo kontrolei, metodikai. Stengėsi, kad mokiniai gautų ne tik geras dalykines žinias, bet ir turiningai praleistų laisvalaikį. Nupirko naujas dūdas orkestrui, tautinius rūbus šokių rateliui, naujus stendus sienlaikraščiams.
- Mokytojams buvo reikli, bet taktiška. Ypač gindavo mokytojus rajoniniuose renginiuose. Visi sakydavo: „Už Vaitekūnaitės-Prienų mokytojai, kaip už mūro“. Mokiniai labai gerbė direktorę už teisingumą, aukštą kultūrą. Ji niekada nepataikavo viršininkams ir jų vaikams – buvo vienodai reikli visiems. „Net ir blogiausio mokinio rašinyje rasdavo keletą gražių sakinių, kuriuos paskaitydavo klasėje“, - prisimena jos mokinys, žymus architektas Gintautas Natkevičius.
- E. Vaitekūnaitė ilgai buvo Aukščiausios Tarybos deputate.
- Jai atsisakius direktoriauti Prienuose, buvo siūloma direktorės vieta Birštone, Balbieriškyje, bet ji ten rekomendavo kitas mokytojas (Sofiją Žiūkienę, Genovaitę Minciuvienę), o pati liko Prienuose direktoriaus pavaduotoja. Nemėgo tuščių kalbų, sakydavo: „Prašom netaukšti, neapkalbinėti ir nesigirti, jei ką gero padarei...“.
- Išėjusi į pensiją, dar kurį laiką dirbo mokyklos bendrabutyje, įvesdama ten nepaprastą švarą, drausmę ir tvarką.
- Ir mokytojai, ir mokiniai prisimena E. Vaitekūnaitę, kaip išskirtinę asmenybę, auklėjusią doros, patriotizmo, savigarbos, orumo, sąžiningumo.

VYTAUTAS VALATKA

(1965 – 1971m.)

- Vytautas Valatka gimė 1928 m. Suvalkijoje (Marijampolės r. Pinciškių kaime) valstiečio šeimoje. Šeimoje buvo trečias iš trijų vaikų.
- Baigęs Veiverių gimnaziją, jį kelias nuvedė į Kauno mokytojų seminariją. Įgijęs pradinės mokyklos mokytojo kvalifikaciją ėjo dirbti pedagogu, vėliau teko dirbti ir kitose pareigose.
- Nuo 1965 iki 1971m. dirbo Prienų vidurinėje mokykloje direktoriumi, nors šių pareigų netroško. Pedagogų kolektyve buvo daugiau kaip 30 mokytojų. Tai daugiausia vyresnio amžiaus žmonės. Kolektyvas jau iš anksčiau buvo sutelkęs dėmesį į mokinių, ypač vyresniųjų klasių, parengimą mokytis aukštojoje mokykloje. Ir šiuo požiūriu mokykla buvo pasiekusi neblogų rezultatų.
- „Auklėjimo srityje, neretai atsietame nuo mokymo, jau tada bodėjomės kai kuriais “- izmais” ir didesnę dėmesį skyrėme humanistinių idėjų skiepijimui mokiniuose“.
- „Per šešerius darbo metus man, kaip mokyklos direktoriui, teko du kartus aiškintis mokinių auklėjimo klausimais aukščiausiu rajono lygiu – LKP RK biuro posėdyje. Pirmąkart baismė buvo žodinis papeikimas, antrąkart – rašytinis“...
- Direktorius į mokytojų įsitikinimus ir pasaulėžiūrą žiūrėjo liberaliai: nė vienam pedagogui nebuvo keliamos pretenzijos ar daromos pastabos ideologiniais klausimais. Pagrindinis V. Valatkos, kaip direktoriaus, bruožas – pagarba eiliniam mokytojui. Prie jo visi jautėsi vienodai lygūs ir reikalingi mokyklai. Per posėdžius jis nieko neliepė, neįsakinėjo, nekritikavo, nebarė, nepeikė, tik teiravosi visų nuomonės vienu ar kitu klausimu. Atrodė, kad mokyklą valdė ne jis, o visas kolektyvas. Direktorius visų kantriai išklausedavo ir pasielgdavo taip, kaip visi nusprendavo. Jo vienas iš pagrindinių uždavinių buvo ugdyti asmenybes. Kolektyvo orumo, draugiškumo jis siekė, saugodamas mokytojus nuo miesčioniškumo, dvasinio menkumo.
- Direktoriumi V. Valatka buvo pasiekta harmonija tarp pamokinio ir užklasinio darbo. Buvo gerbiama pamoka. Iš jos niekas neišleidinėjo į jokus susirinkimus rajono mastu ar į repeticijas.
- Auklėjimo konfliktus spręsdamas, visada buvo mokytojo pusėje.
- Niekad nieko kategoriškai neteigė ar neneigė. Buvo be galo taktiškas ir geranoriškas.

ANTANAS JURŠYS (1971 – 1977m.)

- Antanas Juršys gimė 1935 10 03 Zarasų rajone, Dagilių kaime (netoli Stelmužės), valstiečių šeimoje, kurioje augo 11 vaikų (5 iš jų mirė). Antanas buvo jauniausias.
- Mokėsi Zarasų vidurinėje mokykloje, studijavo Vilniaus Pedagoginiame institute fiziką.
- 1960m., baigęs institutą, pradėjo dirbti Kovarsko raj. Balninkų vidurinėje mokykloje. Metus dėstė fiziką, o paskui buvo paskirtas šios mokyklos direktoriumi. Čia dirbo 11 metų.
- 1971m. persikėlė į Prienus ir pradėjo dirbti vidurinės mokyklos direktoriumi. Pirmiausia jis ėmėsi daryti kapitalinį mokyklos remontą: išdažė ne tik mokyklos klases, koridorius, bet ir mokyklos išorę. Mokėjo bendrauti su kolūkių ir tarybinių ūkių vadovais ir iš jų gavo mokyklai nemažai lėšų, kurias panaudojo kabinetų steigimui: supirko kabinetams naujus baldus, mokymo technines priemones, magnetofonus, kino aparatus, muzikos instrumentus. Prie jo mokykla pradėjo dirbti kabinetine sistema. Mokymo procesas buvo griežtai kontroliuojamas, tikrinamas apklausos dažnumas, programų laikymasis. Direktoriui rūpėjo mokyklos prestižas – kodėl mokykla neišugdo medalininkų – gal per didelis reiklumas ir per menkas mokymosi motyvavimas? Direktorius griežtai kovojo ir su rūkoriais, nebijojo susiremti ir su chuliganais.
- Direktorius įdomiai dėstė fiziką ir buvo mokinių mylimas ir gerbiamas. Nors, kai kildavo konfliktų dėl auklėjimo, direktorius būdavo mokytojo pusėje.
- Posėdžių metu direktorius stengėsi išklausyti visų nuomones, nieko vienas nespėdė. Ypač gerbė nusipelnusią mokytoją Genovaitę Andrašūnienę ir klausė jos patarimo. Visi jautėsi mokyklos šeiminkai, vienodai už viską atsakingi ir gali vykdyti mokomąjį procesą. Mokytojų kolektyvas atrodė vieningas ir smagus. Dažnai buvo organizuojamos išvykos į teatrą, ekskursijos į kitas respublikas.
- Po ilgų metų pertraukos mokykla vėl pradėjo išugdyti medalininkus.
- 1977m. A. Juršys išvažiavo dirbti į Mažeikius. Vėliau dirbo Utenos rajone, po to persikėlė į Molėtų rajoną, dėstė Alantos žemės ūkio mokykloje.

JUOZAS ZALIECKAS

(1977 – 1990m.)

- Juozas Zalieckas gimė 1928 10 02 Varenos raj. Urkionių kaime, valstiečių šeimoje. Motina buvo kaimo daraktorė ir augino 6 vaikus, šis sūnus buvo jauniausias.
- 1971m. buvo paskirtas Prienų I – osios vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotoju, o nuo 1977m. – šios mokyklos direktoriumi, kuriuo dirbo iki 1990m.
- Tai buvo labai darbštus, reiklus sau ir kitiems žmogus. Labai rūpinosi mokyklos materialine baze, padarė viską, kad mokykloje būtų jauku,, gražu, švaru ir šilta. Tobulino mokomuosius kabinetus, nupirkdamas jiems reikalingus baldus, mokymo priemones, interjero papuošimus. Atnaujino visos mokyklos interjerą, užsakydamas pas dailininką J. Kastį 7 didžiulius paveikslus koridoriaus papuošimui ir naujus standus. Iš pagrindų buvo atremontuota ir didžiuliu panu papuošta mokyklos aktų salė.
- 1989m. jo rūpesčiu buvo įsteigtas mokyklos muziejus.
- Direktorius meistriškai vedė pamokas, puikiai joms pasirengdamas. To paties reikalavo ir iš mokytojų. Mokomąjį – auklėjamąjį procesą griežtai kontroliavo. Mokykla, vadovaujama J. Zaliecko, pirmavo rajone, puikiai pasirodydavo fizikos, chemijos, matematikos olimpiadose, jaunųjų filologų respublikiniuose konkursuose.
- Direktorius idealas – gerai gyvenimui paruoštas jaunas žmogus. Sau kėlė uždavinį – nuolat dalykiškai ir metodiškai tobulėti, pasakyti mokiniui daugiau, negu jis gali rasti vadovėlyje.
- Kaip mokyklos vadovas, jis darė viską, kad mokykla nuolat gražėtų, kad tobulėtų mokytojų kolektyvas ir kad mokiniai būtų darbštūs ir kūrybingi.
- 1990m. perduodamas vairą mokyklos naujam direktoriui, J. Zalieckas linkėjo jam būti humaniškam, tobulėti kaip mokytojui, suderinti humaniškumą, principingumą, reiklumą ir būti savo mokyklos patriotu.
- Ir išėjęs į pensiją, J. Zalieckas dar turėjo keletą pamokų, mielai padėdavo mokiniams pasirengti stojamiesiems egzaminams iš geografijos.
- Nors jau sunkiai sirgo, visada išliko be galo tvarkingas, elegantiškas, pasitempęs.
- Jo pastangomis mokyklai buvo suteiktas “Žiburio” vardas.
- Juozas Zalieckas mirė 1995m. rugpjūčio mėn. 7d., eidamas 67 – uosius metus.

JUOZAS PADVELSKIS

(1990 – 2008 m.)

- Gimė 1957m. rugsėjo 22d. Lauckaimio kaime (Vilkaviškio raj.), mokytojo šeimoje.
- 1964 – 1968m. mokėsi Uosos pradinėje mokykloje, 1986 – 1975m. – Balbieriškio vidurinėje mokykloje. 1975 – 1980m. studijavo matematiką Vilniau Pedagoginiame institute.
- Nuo 1979m. dirbo Prienų I – ojoje vidurinėje mokykloje matematikos mokytoju. Pasižymėjo kaip stropus klasės vadovas, geras dalyko žinovas. Mokinių mylimas už betarpiškumą, nuoširdumą. Vasaros atostogų metu būdavo skiriamas darbo stovyklos viršininku. Su šiomis pareigomis labai gerai susitvarkydavo: jautė didelę atsakomybę už mokinių darbą, sveikatą, turiningą poilsį.
- Nuo 1990m. paskirtas šios mokyklos direktoriumi. Dėjo daug pastangų, kad mokyklai būtų suteiktas gimnazijos statusas. Puikiai organizavo mokytojų kolektyvo darbą, ir 1995m. mokyklai buvo suteiktas gimnazijos statusas.
- Kaip gimnazijos direktorius, visų pirma rūpinosi mokymo lygiu, mokytojų kvalifikacijos kėlimu.
- Antra, dėjo labai daug pastangų, kad stiprėtų mokyklos materialinė bazė: įsteigė kompiuterių klases, lingafoninį anglų kalbos kabinetą, įkūrė tikybos kabinetą, gimnastikos klasę, patogią skaityklą, kapitališkai suremontavo mokyklos fasadą, duris, tualetus, atliko daug kitų darbų.
- Trečia, mokyklos direktorius labai rūpinosi mokinių ugdymu, dvasine kultūra. Įvedė daug naujų tradicijų: mokykloje rengiamos dailės parodos, kviečiami koncertuoti žymūs respublikos menininkai, ypatingai pagerbiami įvairių olimpiadų, sportinių varžybų, konkursų nugalėtojai.
- Direktoriui buvo svarbiausia – mokiniai, jų lavinimasis, kultūra, savarankiškumas. Jis daug dėjo pastangų, kad “Žiburio” gimnazija pirmautų moksle.

AIDAS ALDAKAUSKAS

(2008 – 2011 m.)

- Gimė 1970 m. spalio 29 dieną Prienuose, tarnautojų šeimoje. Augo su seseria. Mokėsi Prienų vidurinėje (dabar „Žiburio“ gimnazija). Pasižymėjo stropumu, pareigingumu, energingumu, veiklumu. Lankė muzikos mokyklą, mokėsi groti akordeonu, klarnetu, gitara.
- 1988 m. baigęs vidurinę mokyklą, įstojo į Vilniaus universitetą, studijavo matematiką. Studijuodamas pradėjo dirbti atsikūrusioje „Žiburio“ gimnazijoje matematikos mokytoju.
- 1996 m. išleido knygėlę „Teorinės santraukos uždaviniai V – IX kl. Matematikos kurso kartojimui“.
- Nuo 1997 m. dirbo Lietuvos Švietimo ir mokslo ministerijos žinioje kaip ryšių su užsieniu specialistas ir koordinatorius.
- Išleido dvi knygeles lietuvių ir anglų kalbomis: „Atviras pasaulis“ ir „Stovykla ant ratų“.
- Nuo 2008 m., laimėjęs konkursą, tapo „Žiburio“ gimnazijos direktoriumi. Įvedė daug naujovių. 2008 m. įstojo į Vilniaus universiteto Kauno humanitarinio fakulteto magistrantūrą, studijavo verslo informacijos sistemas. 2011 m. aukščiausiu balu apsigynė novatorišką magistro darbą „Intraneto taikymas gimnazijos veiklos efektyvumui didinti“. Buvo sukurta ir išbandyta informacinė sistema „Ei – tinklas“.
- Direktorius stengėsi išlaikyti dorovines, patriotines P. Martišiaus įkurtos „Žiburio“ gimnazijos nuostatas ir kartu modernizuoti ugdymą.

IRMA KAČINAUSKIENĖ

(2011 -)

- Irma Kačinauskienė gimė 1969 m. sausio 31 d., Vilkaviškio raj. Alvito km. 1994 m. birželio mėn. baigė Vilniaus Pedagoginį universitetą įgijo istorijos ir politologijos magistro diplomą.
- 2001 m. birželio mėn. Vilniaus Pedagoginiame universitete, baigė anglų kalbos\didaktikos studijas.
- 2004 m birželio mėn. baigė Vilniaus Pedagoginį universitetą ir įgijo anglų kalbos filologijos bakalauro diplomą.
- Nuo 1996 m. rugpjūčio mėn. iki 2004 m. rugpjūčio mėn. dirbo Prienų „Ažuolo“ vidurinėje mokykloje anglų kalbos vyr. mokytoja.
- Nuo 2001 m. rugpjūčio mėn. iki 2009 m. vasario mėn. anglų kalbos mokytoja ekspertė Prienų „Žiburio“ gimnazijoje ir Prienų „Ažuolo“ vidurinėje mokykloje.
- Nuo 2009 m. vasario mėn. iki 2011 m. spalio mėn. Prienų „Žiburio“ gimnazijoje direktoriaus pavaduotoja ugdymui, anglų kalbos mokytoja ekspertė.
- Nuo 2011 m. spalio mėn. iki dabar Prienų „Žiburio“ gimnazijos direktorė, turinti II vadybinę kategoriją. Direktorė rengia programas apie respublikinius, tarptautinius projektus, aktyviai dalyvauja jų vykdyme, taip pat yra anglų kalbos vadovėlio komplekto „Super English 1,2,3,4“ bendraautorė.
- Direktorė yra švietimo procesinio konsultavimo konsultantė. Konsultavimo sritis – personalo valdymas.